

ПРОЕКТ

Вноситься

Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ”

2018 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести зміни до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (Відомості Верховної Ради, 2014 р., № 34, ст.1173: із змінами, внесеними Законом України № 2481-VIII від 03.07.2018) такі зміни:

1) У статті 1 Закону:

Частину першу статті 1 Закону викласти в такій редакції:

«1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) державна допомога суб'єктам господарювання (далі - державна допомога) - будь-яка підтримка суб'єктів господарювання державою та/або за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності в тій мірі, в якій це впливає на конкуренцію та/або торгівлю, що здійснюється відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони;

1¹) економічна діяльність – діяльність, яка полягає у реалізації товарів на ринку;

2) заінтересовані особи - надавачі та отримувачі державної допомоги, суб'єкти господарювання, інші юридичні і фізичні особи, їх об'єднання, інтереси яких можуть зазнати впливу від надання державної допомоги;

3) індивідуальна державна допомога - захід державної допомоги, що надається визначеному суб'єкту господарювання та здійснюється поза межами програми державної допомоги, а також окремі заходи державної допомоги, що здійснюються в межах програми державної допомоги, але підлягають повідомленню згідно з умовами такої програми та цим Законом;

4) місцеві ресурси - рухоме і нерухоме майно, кошти місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, об'єкти їх спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад, майно, що належить Автономній Республіці Крим, управління яким здійснює Рада міністрів Автономної Республіки Крим, а також ресурси передані юридичним особам, що діють від імені органів місцевого самоврядування та/або які уповноважені розпоряджатися такими ресурсами;

5) моніторинг державної допомоги - збирання та проведення аналізу інформації про державну допомогу з метою здійснення контролю за дотриманням вимог цього Закону та рішень Уповноваженого органу з питань державної допомоги (далі - Уповноважений орган), визначеного цим Законом, а також підготовка та подання звітності про державну допомогу;

6) надавачі державної допомоги - органи державної влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, а також юридичні особи, що діють від їх імені, уповноважені розпоряджатися ресурсами держави чи місцевими ресурсами і ініціюють та/або надають державну допомогу;

7) незабезпечена особа (працівник, який не може на рівних умовах конкурувати на ринку праці) - працездатна особа, щодо якої виконується одна з умов:

особа віком від 15 до 24 років або старша 50 років;

протягом шести місяців особа, яка не мала постійної оплачуваної роботи;

особа не має повної середньої, середньої спеціальної чи професійно;

технічної освіти або здобула таку освіту не пізніше ніж два роки тому та раніше не мала оплачуваної постійної роботи;

одинок особа, яка проживає з однією чи більше особами, які перебувають на її утриманні;

особа працює в галузі чи має професію, в якій гендерна нерівність щонайменше на 25 відсотків перевищує середній рівень у всіх галузях економіки, та належить до

гендерної групи, щодо якої існує така нерівність;

особа є представником етнічної меншості та потребує розвитку мовних навичок, професійного навчання і досвіду роботи за профілем з метою набуття перспектив отримання постійної зайнятості;

внутрішньо переміщені особи;

учасники бойових дій;

особа звільнена після відбуття покарання або примусового лікування.

8) незаконна державна допомога - нова державна допомога, або внесення змін до чинної державної допомоги, надані без повідомлення Уповноваженого органу або в період після повідомлення, але до прийняття Уповноваженим органом рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції, крім категорій державної допомоги, надавачі якої згідно із цим Законом звільнені від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу;

9) незначна державна допомога - державна підтримка одному суб'єкту господарювання, сукупний розмір якої незалежно від її форми та джерел не перевищує за будь-який трирічний період суму, еквівалентну 200 тисячам євро, визначену за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв на останній день фінансового року;

10) неналежно використана державна допомога – державна допомога надана та/або використана всупереч рішенням Уповноваженого органу, або надана без дотримання умов, що встановлюються відповідно до статті 7 цього Закону;

11) нова державна допомога - будь-яка державна підтримка суб'єктів господарювання, що не є чинною державною допомогою, а також внесення істотних змін до умов надання чи обсягу чинної державної допомоги;

12) отримувач державної допомоги - суб'єкт господарювання, який отримує державну допомогу;

13) повідомлення про нову державну допомогу - інформація про нові програми державної допомоги або індивідуальну державну допомогу, що подається до Уповноваженого органу для прийняття ним рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції;

14) послуги, що становлять загальний економічний інтерес – послуги які органи державної влади та місцевого самоврядування визначають як такі, що мають особливу важливість для громадян, і які не могли б надаватися, або надавалися б за інших умов, у

разі відсутності державної підтримки;

15) програма державної допомоги - нормативно-правовий чи розпорядчий акт, або сукупність актів, на підставі яких певним категоріям суб'єктів господарювання передбачається надання державної допомоги впродовж певного або невизначеного періоду у визначеному або невизначеному розмірі;

16) ресурси держави - рухоме і нерухоме майно, кошти державного бюджету, інші кошти, що є об'єктом права державної власності, земля та інші природні ресурси, що є об'єктами права власності Українського народу, бюджети фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування та ресурси, що надходять від міжнародних організацій, щодо яких здійснюється державний нагляд або якими управляють чи розпоряджаються органи влади, а також ресурси передані юридичним особам, що діють від імені держави та/або які уповноважені розпоряджатися такими ресурсами;

17) суб'єкт господарювання – фізична особа – підприємець чи фізична особа, яка здійснює незалежну професійну діяльність (є самозайнятою особою) або юридична особа незалежно від її форми власності, організаційно-правової форми та джерел фінансування, яка здійснює економічну діяльність;

18) чинна державна допомога - програма державної допомоги чи індивідуальна державна допомога, щодо якої Уповноважений орган прийняв рішення про допустимість такої допомоги для конкуренції та строк дії якої ще не завершився.»

в частині другій статті 1 Закону слова «"суб'єкт господарювання"» виключити;

2). Статтю 2 викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Принцип недопустимості державної допомоги для конкуренції

1. Державна допомога є недопустимою для конкуренції та забороненою, якщо інше не встановлено цим Законом та/або міжнародним договором України у сфері державної допомоги, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.»;

3). Статтю 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на будь-яку державну допомогу, що надається на економічну діяльність суб'єкта господарювання.

2. Дія цього Закону не поширюється на підтримку у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства, виробництва зброї і військового спорядження для потреб

Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

3. Дія цього Закону не поширюється на надання обґрунтованої компенсації витрат за надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, за таких умов:

1) зобов'язання щодо надання суб'єктом господарювання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, чітко визначені договором або регуляторним, чи іншим актом;

2) параметри, на підставі яких розраховується компенсація визначені заздалегідь об'єктивним і прозорим способом;

3) розмір компенсації витрат, понесених у зв'язку з наданням послуг загального економічного інтересу не є надмірним;

4) суб'єкт господарювання, який надає послуги, що становлять загальний економічний інтерес, повинен бути обраний шляхом проведення конкурентної процедури. Якщо така процедура не може бути дотримана, рівень компенсації визначається на основі аналізу витрат, які є типовими для суб'єкта господарювання за аналогічних умов.»;

4). У статті 4:

в назві статті 4 Закону слово «Форми» замінити словом «Надання»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Державна допомога вважається наданою з моменту набрання чинності відповідним нормативно-правовим чи розпорядчим актом, або сукупності актів, на підставі яких передбачається надання державної допомоги.»;

5). Статтю 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Допустима державна допомога

1. Державна допомога є допустимою, якщо:

1) допомога має соціальний характер, кінцевими вигодонабувачами якої є індивідуальні споживачі, за умови, що така допомога надається без дискримінації, пов'язаної з походженням відповідних товарів;

2) надається з метою відшкодування збитків завданих надзвичайними ситуаціями техногенного чи природного характеру, згідно із законом.»;

6). Статтю 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Державна допомога, що може бути визнана допустимою

1. Державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:

- 1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів;
- 2) виконання загальнодержавних програм розвитку або розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;
- 3) сприяння розвитку окремих видів господарської діяльності або окремих економічних сфер, за умови, що це не суперечить міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
- 4) підтримки та збереження культури та культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним;
- 5) надання обґрунтованої компенсації витрат за надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, якщо така компенсація не відповідає вимогам, передбаченим частиною третьою статті 3 цього Закону.

2. Кабінет Міністрів України визначає критерії оцінки допустимості державної допомоги, що надається, для цілей, передбачених частиною першою цієї статті, зокрема:

- 1) для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва;
- 2) на професійну підготовку працівників;
- 3) на працевлаштування окремих категорій працівників та створення нових робочих місць;
- 4) на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання;
- 5) на захист навколишнього природного середовища;
- 6) на проведення наукових досліджень, технічний розвиток та інноваційну діяльність;
- 7) у формі обґрунтованої компенсації витрат, за надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;
- 8) на підтримку окремих галузей економіки;
- 9) загальні критерії оцінки допустимості державної допомоги.

3. Рішення про визнання державної допомоги допустимою приймає Уповноважений орган, керуючись положеннями цього Закону та/або положеннями міжнародних договорів України у сфери державної допомоги, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.»

7). У статті 8:

частину першу після слів «Антимонопольний комітет України» доповнити словами «та Адміністративні колегії Антимонопольного комітету України».

пункт 7 частини другої доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«умов, за яких діяльність не вважається економічною діяльністю суб'єкта господарювання;»

після пункту 8 частини другої доповнити новим пунктом такого змісту:

«9) затвердження власних нормативно-правових актів у формі розпоряджень, з питань, необхідних для виконання цього Закону;»

У зв'язку з цим пункти 9, 10 вважати відповідно пунктами 10, 11;

частину другу доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) запитувати інформацію у заінтересованих та інших осіб, необхідну для прийняття рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції.»;

8). У статті 9:

в пункті 3 частини третьої слова «чинних програм державної допомоги» замінити словами «чинної державної допомоги»;

в частині шостій статті 9 Закону після слів «інформацію про» доповнити словом «ціль,»;

9). У статті 10:

частину першу доповнити новим абзацом наступного змісту: «Повідомлення про нову державну допомогу з урахуванням відповіді на запит на додаткову інформацію, Уповноважений орган розглядає протягом 15 днів з дня отримання такої додаткової інформації.»;

в пункті 1 частини шостої після слів «допустимість нової державної допомоги для конкуренції,» доповнити словами «у тому числі шляхом внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;»;

10). У статті 11:

пункт 4 частини сьомої викласти у такій редакції:

«4) визнання нової державної допомоги недопустимою для конкуренції, припинення та/або повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції.»

пункт 5 частини сьомої виключити.

у частині восьмій статті 11 слово «трьох» замінити словом «десяти»;

11). У частині третій статті 13 слова «що неналежне використання державної допомоги призвело до надання незаконної державної допомоги» замінити словами «що державна допомога була неналежно використана»;

13). У частині першій статті 14 слово «трьох» замінити словом «десяти»;

14). Доповнити новою статтею 14¹ такого змісту:

«Стаття 14¹. Повернення державної допомоги

1. У випадку прийняття рішення про повернення незаконної державної допомоги, встановлюється процентна ставка за користування такою державною допомогою у сумі 120 відсотків річних від облікової ставки Національного банку України»;

15). В статті 16 Закону:

в частині третій після слів «інформацію про» доповнити словами «незначну державну допомогу»;

в частині третій після слів «її» доповнити словами «цілі»;

в частині четвертій після слів «подання інформації» доповнити словами « , передбаченої частиною третьою цієї статті»;

в частині п'ятій слова «чинну державну допомогу» замінити словами «усю державну допомогу, яку вони отримують.»;

16). У Розділі 9 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності цим Законом, що не були повідомлені Уповноваженому органу у строк, встановлений пунктом 2 цього Розділу Закону, розглядаються у порядку, встановленому статтями 9-12 цього Закону.»

після пункту 3 доповнити новим пунктом такого змісту:

«4. Програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності цим Законом, які не відповідають вимогам, передбаченим цим Законом, мають бути приведені у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим органом, але не більш як протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом.»

У зв'язку з цим пункти 4, 5 вважати відповідно пунктами 5, 6;

II. Частину першу статті 3 Закону України «Про захист економічної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 2001, № 12, ст. 64) після слів «"Про захист від недобросовісної конкуренції"», доповнити словами «"Про державну допомогу суб'єктам господарювання",».

III. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Голова

Верховної Ради України

А. Парубій